

quam oportuit, diffuso digesta lectoris animum poterant avertere, ad artioris pagine semitam contrahantur, et semel incudi reddita librariorum scedis et calamo superfluitate decisa fiant magis accommoda. Qua in re sic fastidiosis aut brevitatem potius amplectentibus obtemperandum video, ut nec illi offendantur, qui dudum cognita dolerent ad extreme tenuitatis limam revocari, tamesti multorum ac diversorum voluntatibus ad libitum deservire, sicut plerumque minus utile ita semper difficile esse non ignoremus. Sit ergo precor inculpabile coram Deo nec ingratum sancto quod hominum preiudiciis obnoxium fore perpendo, solamque a presentibus veniam depono non temere presumpti, sed parendi debito suscepti laboris, dummodo futurorum longanimitas res non verba trutinando consuescat ex his, que legerit, mecum Domini magnificentiam in sancto ipsius collaudare. Explicit prologus.

II.

Incipit Vita beati Annonis archiepiscopi et confessoris.

Electus Deo puer Anno patre Alemanno, matre Saxonica progenitus est, e quibus hic Waltherus, hec Engela dicebatur, qui carnis generositatem, qua ex ingenuis ingenui florebant, fide in Deum et pia operatione feliciter illustrarunt. Quorum soboles in sexus utriusque propagines late diffusa satis in secularibus, plurimum in ecclesiasticis disciplinis ac dignitatibus eminuit, sed ex omnibus Anno quantum studiis erga Deum tantum et nomine clarius apud homines inventus est. Qui dum iam primevis incrementis ingenii morum formeque insignibus merito cunctis graciosus haberetur, a patre militaribus exercitiis tanquam mundi heres futurus deputatur.

III.

Incipiunt capitula libri primi.

I. Unde originem duxerit, et qualiter ab avunculo sublati in Bavinbergensi scola sit positus.

II. Quod ibidem magister scholarum fuerit, indeque in palatium assumptus.

III. De obitu Coloniensis archiepiscopi et Annonis substitutione.

III. Qualis in episcopatus administratione extiterit.

V. De constantia eius et rigore circa imperatorem.

VI. Qualiter mortem regis presciverit filiumque ipsius educaverit.

VII. Descriptio conversationis et actuum illius.

VIII. Quod mulierem partu periclitatam noctu reperit, et sublatam cum infante fovit.